

Heer, in oprechtheid van hart, heb ik blijde alles opgedragen, en uw volk dat zich hier bevindt, zag ik met overgrote vreugde.

(uit de Mis van de Kerkwijding)

†
Wij danken voor het leven en voor de eeuwige vreugde van

P R I E S T E R

GASTON VAN DE PUTTE

Pastoor van Michelbeke

Hij werd geboren te Wetteren op 14 december 1924.
Werd priester gewijd te Gent in 1950.

Was achtereenvolgens :

Leraar aan het St.-Maartenscollege te Aalst van 29.8.1950.

Onderpastoor te Ertvelde 30.3.1953.

Onderpastoor te Hamme 17.10.1962.

Sinds 21 juni 1972 Pastoor te Michelbeke.

Hij ging naar het Verheerlijkt Leven over op 27 december 1975,
gesterkt door het H. Ziekensacrament.

Het was op de feestdag van Sint Jan, Zijn meest geliefde leerling, dat de Heer deze nog zo jonge en dynamische priester tot Zich heeft geroepen. Toeval of symbool? Want ook Pastoor Van De Putte was de zeer geliefde priester bij zijn parochianen - bij alle! - de zeergeliefde bij zijn vele vrienden, de spirituele bezieler van elk „kranske” van zijn confraters; het kon niet anders: hij moest ook de geliefde leerling zijn van de Heer. Geliefd om zijn diep geloof, zijn ongekunstelde godsvrucht, zijn opvallende eenvoud, de deugden van een priester naar Gods hart. Opvallend was zijn mannelijke godsvrucht tot Gods Moeder, de Moeder van de Kerk, de Koningin van de priesters,

kostbaar erfgoed van zijn moeder en van zijn vader-zaliger. Groot was de bezorgdheid voor zijn zieken: „Ik moet nog de baan op”, zei hij telkens weer. Langs diezelfde baan van het lijden werd hij uitgenodigd om voor te gaan, en hij deed het maanden lang, in stilte, zonder klacht noch verwijt. Zo is hij rijp geworden. Vroeger rijp dan wij allen, en waardig bevonden om te rusten bij het hart van de Goddelijke Hogepriester.

Hemelse Vader, wij danken U voor deze priester, die wist en beleefde dat niets stand houdt bij de mensen indien men niet begint hen van harte lief te hebben in U.

Mijn goede parochianen uit Michelbeke, mijn verblijf onder U is kortstondig geweest, toch kenden we mekaar en we hielden van mekaar. Vaarwel, ik blijf vanuit de hemel over U waken. Gedenk hen die U het Woord Gods hebben verkondigd. (Hebr. 13,7).

Dierbare confraters in het priesterschap, heb dank voor uw vriendschap: „Gedraag U overeenkomstig uw roeping in deemoed, vriendschap en geduld...” (Ephes. 4, 1-5).

Dierbare mama, zusters, schoonbroers en familie, we hebben mekaar zo innig liefgehad hier beneden; ontdaan van het aardse wordt mijn liefde thans zuiverder en sterker. Heb dank voor alles wat gij in engelachtig geduld voor mij hebt gedaan, geholpen door de liefdevolle handen van de Eerwaarde Zusters die mij verpleegden. Onze Lieve Vrouwke van Stoepe, bid voor mij.

De familie VAN DE PUTTE,
LAMMENS,
VAN HECKE,
CORNELIS,

danken U hartelijk voor de blijken van kristelijke deelneming en gebeden.